

**Etimad
Başkeçid**

ŞAİRLƏR HAQQINDA ŞEİR

it unu misalı dağılıb dünyaya,
tək səbir kimi hayana baxırsan şair, şair
vurana əlsiz, söyənə dilsiz,
hərəsi bir meyxana dibində,
illərin, ayların, mövsumlərin dışında
gəlincik kimi qənirsiz bir həyat peşində
çaxırı sirkəyə çevirən zamandan
mərhəmət gözləyir, imdad diləyir.
şair yazır, elə bil qovğada baş yarıır,
həmişə hamıdan gileyli,
içində insan deyə güvənəcək kimsə yox,
bir-birinin ətini yeməyə meyli,
qan-qarğış, biçarə, tüfeyli.
amma, itlər boğuşunca
yolçuya yol verir Allah,
yürü şər yazmayan erkək!
hərdən binəva şairə
fitrədən, sadağadan fırlat,
çünki, bu dünyadır, dostum,
üsul və ərkan budur-
qananlar qanmazlara borcludur.
çünki, cəhənnəmin veyil dərəsi
onsuz da şairlərlə doludur.
QARA - QIŞQIRIQ
duymadım bəli,
heç duymaq belə istəmədim.
eşitmədim, görmədim,
umrunda deyildim çünki,
bilmədim, görmədim, eşitmədim deyə,
öldürəcəksinizmi məni indi?
yeni mənimçünmü vurulur bu davullar,
məne aidmi bu qarğışlar,
lənətləmələr, nifrinlər,
mənəmi oxunur bu hökm, əcəba,
nədən əyilmiş insanların sir-sifəti,
lənət şeytana!
bir durun,
qarğa bazarı deyil ha bura,
bir Allah şahiddir sevmirəm tünlüyü,
biriniz deyin, biriniz eşidin Tanrı eşqinə,
öldürdüyünüzü adam kimi öldürün.
bə o eksklüziv podiumdakı kimdi,
carçımı,
cəlladımı,
dilmancımı?
biz hansı əsrdəyik hazırda görəsən
mən kimə ərz etməliyəm son amacımı?
olsun ki
suyun başını kəsdirmiş əjdərha,
qurban istəyirp şəhərdən.
bəlkə
əşşi dayanın,
duymadım bəli, heç duymaq
belə istəmədim,
eşitmədim, görmədim,
umrunda deyildim çünki,
bilmədim, görmədim, eşitmədim deyə
öldürəcəksinizmi məni indi?

SİZ ÜZÜ SULUYKƏN QEYB ETDİNİZ HƏR ŞEYİ

siz üzü suluykən qeyb etdiniz hər şeyi,
ufacıqlar!
yağmur kimi, rüzgar kimi,

rüzgarda
titrəyən yarpaq kimi, sis dumanı tək,
doğal bir hadisə
olduğunuz vaxtlarda eynən.
bir sürü qartmış köpək
bilməm nə deyə
hər şeyi qapdılar, aldılar əlinizdən,
hanı bir istəyiniz vardı, ufacıqlar,
neçə türlü şeylər keçirdi könlünüzdən,
yuxular göürdünüz qızılı, narıncı,
novruz yumurtaları kimi boyalı,
bir-birindən seçməli, sayalı
hanı gün görməyə gəlmişdiniz,
ufacıqlar!
gördünüzümü?
ikiqat oldular yekə-yekə adamlar
sizinlə salamlamaq üçün,
heç fərqi yox, oldunuzmu?
yox, bu siz deyildiniz vallahi,
nagahan ətrafa endirilmiş
ağabəy salamağa müştəq,
ev-eşiyin, dost-qardaşın yanında
ikiüzlü Yanus kimi
bir üzü qara, biri ağ.
haşa, ki bunda da illət-filan yox.
ğuya böyüdünüz, ağıllandınız guya,
ğuya sirr pərdələri yırtıldı, ama
bir ləhzə fikirləşməyə aman yox.
siz üzüsuluykən qeyb etdiyiniz hər şeyi
ufacıqlar!
yağmur kimi, rüzgar kimi,
rüzgarda
titrəyən yarpaq kimi, sis dumanı tək,
doğal bir hadisə olduğunuz vaxtlarda
eynən

AĞRILI ADAM
içində bir ağrısı vardı,
onu müvazinətdən çıxarmaq,
dəngəsini pozmaq, yerə yıxmaq
və yerlə yeksan etmək istəyirdi
ağrı və can,
can ağrı tapmasın, dostlar,
tapdısa ömrü-billah
qıllı köpək keçməz aralarından.
içini gəmirən ağrıdan
qarımış səsilə göyləri çağırırdı
- Allah, Allah!
imkan et, gözünün ucuyla mənə bax,
mən də sənə bənzərim, inşallah.
ama, göyüzü
sonsuz qədər hər şeyi yerli-yerində.
gündəyməz yerlərdə yaşayan
zəlmət kimi lal-dinməz, soyuq,
əyil, qalx, min təzə söz fikirləş, de -
bilinməyən, cansız porpetum-mobile.
devikdi sağına-soluna,
elliklə harasa
tələsirdilər adamlar:
- salam, bir quruşun qurumsağı!
qaranəfəs yüyürüb getdi.
- hey, eheyy, köhnə kişi,
ol zamanların adamı!
deyəsən duymadı, eşitmədi, getdi.
adıyla tanınan,
külli-ibadət sahibisə
ibadətə tələsirdi
içində bir ağrısı vardı,
onu müvazinətdən çıxarmaq,
dəngəsini pozmaq, yerə yıxmaq
yerlə yeksan etmək istəyirdi
o isə, axmaq adam,
çıxmayan cana ümid çoxdur deyə
hələ yaşamaq istəyirdi

P,S, Doğum günün mübarək, şair!